

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011016
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8119011016.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Šuťakovej a prísediacich Heleny Schnirerovej a Anny Papcunovej, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. marca 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E.,

F. G. XXX/XX,

je v i n n ý, ž e

v bode 1 rozsudku

- dňa 03.02.2017 v D., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Hakki, rok výroby 2013 v množstve 750 m², v hodnote 9.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v Prešove dňa 27.08.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím C. H. spôsobil škodu 9.000,- eur,
- dňa 04.04.2017 v D., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, rok výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v Prešove dňa 27.08.2017 v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím C. H. spôsobil škodu 14.000,- eur,-
- dňa 04.04.2017 v D., uzatvoril ako nájomca zmluvu o nájme pozinkovaného lešenia typu Ringer, roku výroby 2015 v množstve 1.000 m², v hodnote 14.000,- eur, za ktorého užívanie sa zaviazal uhrádzať mesačné nájomné a následne na základe dohody o skončení nájmu podpísanej v Prešove dňa 27.08.2017, v ktorej sa zaviazal vrátiť prenajímateľovi uvedené lešenie najneskôr do 15.09.2017 nevrátil, toto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím A. I. spôsobil škodu 14.000,- eur,

v bode 2 rozsudku

dňa 28.03.2017 v D., uzatvoril ako dlžník zmluvu o pôžičke peňazí vo výške 12.000,- eur, kde sa v zmluve zaviazal, že uvedenú pôžičku vráti do 15.04.2017 na bankový účet veriteľa, kde následne toho istého dňa prijal od veriteľa na svoj bankový účet č. J. XX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 12.000,- eur, pričom už v čase uzatvárania dohody o pôžičke vedel, že uvedenú pôžičku nevráti, čím svojím konaním spôsobil veriteľovi C. H. škodu 12.000,- eur,

t e d a

v bode 1 rozsudku

- si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu značnú,

v bode 2 rozsudku

- na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

v bode 1 rozsudku

- pokračovací zločin sprenevera podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

v bode 2 rozsudku

- prečin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených: C. H., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom D., K. XX a A. I., nar. X. X. XXXX, trvale bytom D., D. XX, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 5.6.2019 na obv. menom: Mgr. B. C. obžalobu pre vyššie uvedené skutky, ktoré po právnej stránke v bode 1/ kvalifikoval ako pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a v bode 2/ ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. C., svedkov poškodených C. H. a L. A. I., svedkov B. B. a M. C., ako aj prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný A. B. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a uviedol, že nájomné zmluvy boli podpísané u pána H., pri prvom lešení mu bola vyplatená mesačná cena nájmu, no postupne, z dôvodu druhotnej platobnej neschopnosti sa veci komplikovali, pričom všetko navrhli uzavrieť jednou dohodou po urovaní všetkých záväzkov – dohodou o urovaní zo dňa 6.12.2017, ktorú podpísali na mestskom úrade a následne, keďže nešlo o malú sumu, ale celkové vyrovnanie oboch činilo 81.000,- Eur, pre pána H. 45.500,- Eur a pána I. 35.500,- Eur, sa dohodli, že ich bude informovať, keď tieto peniaze dá dokopy. Peniaze si požičal od známych a od sestry. Na základe dohody mohol ich vyplatiť buď prevodom na účet alebo v hotovosti. S prvým sa stretol s pánom H. pri jeho bytovke na Švábskej ul., kde mu vyplatil peniaze a on mu o prijatí peňazí podpísal doklad a následne s pánom I. sa stretol pri Kauflande, kde mu I. doniesol originál dohody o urovaní a kvitancie za H. a za seba, pričom on mu odovzdal peniaze, I. tiež podpísal doklad o prevzatí peňazí a rozišli sa. Vyplatením považuje vec za uzavretú, nakoľko všetky pôžičky, všetky nájmy boli splatené a považuje konanie pána H. a pána I. za nemorálne. V období medzi septembrom 2017 a 6.12.2017 sa časť záväzkov snažil riešiť tým, že pán I. prerábal byť a on mu pomáhal so zaplatením stavebného materiálu, aby sa to nejak

kompenzovalo a následne podpísali spomínanú dohodu. O podaní trestného stíhania sa dozvedel až po podpise dohody, pričom na prvom výsluchu bol niekedy v roku 2018.

Ďalej uviedol, že s poškodeným A. I. sa pozná dlhšie ako s poškodeným C. H., ktorého spoznal asi tri roky predtým ako sa kúpilo prvé lešenie. Lešenie kupoval on cez aukčné centrum, nakoľko pôsobí v stavebníctve a poškodení nemali prístup k takýmto informáciám, k takémuto segmentu na trhu s materiálom, peniaze však poskytli poškodení. Riešilo sa to kúpnu zmluvou, kde on bol predávajúci a poškodený H. v prvom a druhom prípade a poškodený I. pri treťom lešení, kupujúci. Následne si to lešenie prenajal, z čoho sa zaviazal platiť nájomné vo všetkých troch prípadoch týchto zmlúv, a to v prvom a druhom prípade pánovi H. a pri treťom lešení pánovi I.. Prvýkrát kupoval lešenie pán H. s tým, že nájomné za mesiac za prvé lešenie mu bolo vyplatené vo výške 900,- Eur, pánovi I. bolo vyplatené 100,- Eur za sprostredkovanie, pričom pán I. videl, že sa to oplatí, preto ho kontaktoval, že by chcel kúpiť lešenie aj on, čo mu sprostredkoval s tým, že taktiež sa bude platiť nájomné. Následne sa nájom neplatil z dôvodu, že tí, ktorí mali lešenie prenajaté, nemohli uhrádzať jemu a on im, avšak keďže tie vzťahy boli vtedy normálne, snažili sa riešiť vzniknuté problémy tým, že pánovi I. pomáhal s prerábkou bytu, kde mu veci financoval a odškodnil oneskorené nájomné. Lešenia boli na stavbách po Slovensku, poškodení ich nevideli, nakoľko nemali záujem. Následne nastali komplikácie a všetci traja sa dohodli ukončiť nájom a uzavreli dohodu o urovaní. V zmluve bol upravený spôsob ukončenia zmluvy tak, že ak nájomné sa nebude uhrádzať po dobu 3 – 4 mesiacov, môže si pán H. aj pán I. nárokovať vrátenie celej kúpnej ceny kúpeného lešenia. Nájomná zmluva týmto aktom mala byť ukončená a vlastníctvo prechádza na neho. Napokon to vlastníctvo prešlo na neho na základe dohody o urovaní, kedy vyplatil peniaze. V tej sume bolo zahrnuté vrátenie celej kúpnej ceny jedného lešenia, druhého lešenia a všetkých pôžičiek. Ďalej k uzavretiu pôžičky uviedol, že na dátum uzavretia si nepamätá, v tom období mal neziskovú organizáciu, kde potreboval dosť peňazí, pričom kým mu došla dotácia, riešil financie formou pôžičky s tým, že bol stanovený nejaký dátum, dokedy mala byť vyplatená. Túto najprv splácal, nie v dohodnutej výške, avšak všetko sa vyrovnalo dohodou o urovaní zo dňa 6.12.2017, kedy v hotovosti vyplatil peniaze pánovi H., ako aj pánovi I...

Svedok - poškodený C. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa poznal od roku 2017 cez A. I., ktorý ho oslovil s tým, že má kamaráta, ktorý prenajíma lešenia, pričom obžalovaný mu povedal, že vie zabezpečiť lacné lešenie a zároveň má partiu živnostníkov, ktorým to prenajíma, ale títo potrebujú viac, na čo on povedal, že to lešenie kúpi a obžalovaný mu zabezpečí prenájom lešenia tým spôsobom, že on lešenie prenajme obžalovanému a obžalovaný lešenie prenajme iným. Pri prenajatí lešenia iným, išlo o ústnu dohodu. Najprv obžalovanému vyplatil 9.000,- Eur za lešenie v množstve 750 m² a následne uzavrel ako prenajímateľ s obžalovaným ako nájomcom prvú nájomnú zmluvu, ktorou bolo toto lešenie prenajaté s tým, že sa obžalovaný zaviazal, že bude platiť mesačné nájomné. Bola vyplatená 1 alebo 2 splátky nájomného. Predmetné lešenie nikdy nevidel, obžalovanému dôveroval. Keď videl, že to funguje, potom obdobne zaplatil za druhé lešenie a následne uzatvorili druhú nájomnú zmluvu na ďalšie lešenie, avšak od tej doby obžalovaný neplatil nájom. Taktiež bola medzi ním a obžalovaným podpísaná zmluva o pôžičke v sume 12.000,- Eur, pričom z tej sumy obžalovaný nevrátil nič. Následne uzavreli ďalšiu zmluvu – ukončenie nájmu, v ktorej bola uvedená suma, ktorú má obžalovaný uhradiť a následne lešenie vrátiť. Niekoľko mesiacov sa snažili ústne dohodnúť, aby nájomné platil po častiach, resp. postupne, ak nemohol zaplatiť celú sumu. Po troch – štyroch mesiacoch, keď neplatil vôbec, žiadal vrátenie lešenia. Neskôr podali trestné oznámenie a následne žalobu na občianskoprávne spory. V novembri 2017 došlo k tomu, že uzatvorili dohodu o vyrovaní, dňa 6.12.2017 ju aj podpísali, kde všetky záväzky, t. z. 9.000,- Eur za prvé lešenie, 14.000,- Eur za druhé lešenie, 12.000,- pôžička a 10.500,-Eur za neuhradené nájomné obžalovaný uznáva a jeho s poškodeným I. vyplatí vkladom na účet. Dňa 6.12.2017 sa stretli na Mestskom úrade s tým, že sa dohody podpísali, z Mestského úradu vyšli vonku, s tým, že obžalovaný mal tie dohody v ruke a že čaká na nejakého pána, ktorý prinesie peniaze a vloží ich na ich bankové účty. Keďže bol december – zima tak si obžalovaný išiel sadnúť do auta s tými zmluvami a on s A. čakali vonku na ulici. Po pol hodine išli ku autu k nemu, nech im dá tie zmluvy a že ho počkajú v UniCredit, ktorá je kúsok od Mestského úradu. Za ten čas čo čakali, mal tie zmluvy v aute, následne im ich nechcel vrátiť, až pod hrozbou zavolania polície tieto im obžalovaný dal. Išlo o tri dohody o urovaní, všetky boli úradne overené, dve pre A. a dve jeho. Tieto dohody a kvitancie vyhotovoval B. L., bývalý právny zástupca obžalovaného. Keď zobrali dohody a kvitancie, išli obžalovaného čakať do banky, kde mal spraviť vklad na bankové účty, ale obžalovaný sa nedostavil. Volali mu, písali SMS, ale už bez reakcie. Potom bolo dlhšie ticho, nikto sa neozýval, ďalej pokračovali v občianskoprávnom, ako aj trestnom spore. Až následne im prišli papiere zo

súdu, že obžalovaný predložil nejaké papiere, ktoré dokazujú, že spor je urovaný. U pána L. sa dozvedel, že doložil kópiu výdavkového pokladničného dokladu, ktorý videl prvýkrát, nakoľko nič nepodpisoval, pričom k vyplateniu na základe dohody nedošlo. Neskôr sa už s obžalovaným nevideli, kde je to lešenie teraz, nevie. Pokračoval, že občianskoprávne spory nepovažuje za ukončené a vie, že bol k pravosti podpisov vypracovaný znalecký posudok. On podpísal 3 dohody o urovaní a 4 kvitancie. Pán C. predložil 4. kus, ktorý bol dorobený. Dve kvitancie boli pre A. a dve jeho s tým, že z tých troch dohôd mala jedna patriť obžalovanému, jedna jemu a jedna A.. A kvitancie, jedna mala ísť A., jedna obžalovanému a jedna jemu. Obžalovaný predložil štvrtý, vyrobený kus, ktorý si podľa jeho názoru vyrobil sám doma, nakoľko na dohodách bola iba jedna pečiatka na prvej a poslednej strane, pričom na ním predloženej dohode bola pečiatka v každom rohu. Čísla overovacích pečiatok na troch dohodách, ktoré predložili oni boli rovnaké, číslo overovacej pečiatky na jeho dohode bolo iné. Tak ako pri dohodách, tak aj pri kvitancii. Dohodu, ktorú predložil, obžalovaný, on nepodpísal, podpis na nej môže byť jeho, ale je prenesený.

K overovaniu výdavkového pokladničného dokladu, ten podpis môže byť jeho, ale je prenesený. V spise je iba kópia výdavkového pokladničného dokladu, pričom podľa jeho názoru, zobral ich nejakú predošlú dohodu alebo zmluvu, na ktorej je jeho podpis a pretlačil ho na výdavkový pokladničný doklad. Z uvedeného dôvodu predložil iba kópiu výdavkového pokladničného dokladu a nie originál, keďže originál sa už ťažšie dá prerobiť. Písmoznalec skúmal iba pravosť podpisu, nie grafiku, či bol prenesený alebo ručne napísaný. Navyše došlo ešte k jednej skutočnosti, keď obžalovaný kontaktoval ich zástupcu, pána L., že chce nahliadnuť na originál zmluvy, ktorú majú oni plus 4 kvitancie. Prišiel do kancelárie, chcel ich do vlastných rúk, ale pán L. mu to iba ukázal, potom obžalovaný odišiel. Na základe toho, si myslí, že si obžalovaný chcel odkontrolovať číslo pečiatok alebo ako manuálne vyzerajú tie zmluvy, aby vedel vyrobiť tie falzifikáty. K dohode o urovaní ďalej uviedol, že po ústnom nátlaku obžalovaného, keďže inak by tento dohodu nepodpísal, súhlasili s tým, že do zmluvy bude dopísaný okrem vkladu na bankový účet, aj vklad v hotovosti. Keďže však ide o vyššiu sumu, zo samotného zákona vyplýva, že je potrebná bezhotovostná platba, a to vkladom na bankový účet.

Svedok - poškodený L. A. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že zhruba 3 roky dozadu ho B. C. oslovil s tým, či nechce od neho zakúpiť lešenie. Vtedy na to nemal voľné peniaze, preto ten nákup posunul H.. V podstate on kúpil to lešenie za nejakých 9.000,- Eur s tým, že bola dohoda, že každý mesiac pán C. bude platiť nájomné 1.000,- Eur. Po 2 alebo 3 mesiacoch sa rozprával s C., či je spokojný, či mu lešenie vyrába peniaze, povedal, že áno, že za 2 mesiace dostal 2.000,- Eur a na to ich B. znova oslovil, či nechcú kúpiť ďalšie lešenie, chcel za neho 28.000,- Eur. Ukázal mu nejaké papiere, povedal, že jeho kamarát v Rakúsku vydraží to lešenie, s čím on súhlasil, poznali sa zhruba 6 – 7 rokov z futbalu, nemal dôvod mu neveriť, nakoľko vedel, že má nejaké stavebné činnosti za sebou. Vtedy už mal voľné peniaze, tak lešenie kúpili s H. na polovicu, kde on dal 14.000,- Eur a H. 14.000,- Eur. Išlo o kúpnu zmluvu medzi ním ako kupujúcim a C., ktorej predmetom bola kúpa lešenia zn. H., pričom peniaze poskytol on. Následne uzavreli zmluvu o nájme lešenia, pričom dohoda bola taká, že každý mesiac z toho lešenia im bude vyplatený nájom po 1.000,- Eur každému. K tomu ho ešte pán C. požiadal o pôžičku, kde mu požičal peniaze. Čo sa týka toho lešenia, prešiel mesiac, kedy im mal vyplatiť Dárius 1.000,- Eur, žiadne peniaze však nedošli, tak sa ho pýtal, že čo sa deje, povedal mu, že lešenie je prenajaté v Bystrici alebo nejakom inom meste, kde robotníci zle natreli bytovku, tak potrebujú namaľovať inú farbu, že Spravbyť im nevyplatil peniaze, že bude vyplatené na ďalší mesiac, tak čakali ďalšie mesiace, prešli 5 a pol mesiaca a nevideli ani peniaze ani lešenie. Niekoľkokrát ho vyzýval, kde sa lešenie nachádza, nepovedal nikdy presnú adresu. Keď ho žiadal, aby mu poslal nejaké fotky, tak raz mu poslal fotku z nejakého lešenia, ale nevie, či to bolo jeho lešenie alebo z nejakej inej bytovky. V tom čase mu obžalovaný vložil na účet raz okolo 7.000,- Eur – 8.000,- Eur, ale to vyrovnal zmluvu o pôžičke. Následne sa stretli s právnym zástupcom pánom N. a dohodli sa na tom, že obžalovaný vyrovná tých 5 a pol tisíc z nájmu z lešenia a celé lešenie zloží na jeho pozemku. K ničomu však nedošlo, ani k vyplateniu peňazí, ani k zloženiu lešenia. Potom sa pán C. snažil s nimi dohodnúť, keďže sme tam mali aj pôžičku, že spíšeme dohodu o vyrovaní, tá suma v tej dohode o vyrovaní bola 35.000,- Eur. Tieto dohody pripravoval pán N., kvitancie, mal vypracovať pán L., dohody aj tieto veci boli každému zaslané emailom, dohodli sa, že B. im tieto peniaze vyplatí. Následne išli na Mestský úrad, kde dohody a kvitancie podpísali, bola to však chyba, mali ísť najprv do banky, aby sa urobil vklad. Pán C. ich však tlačil, že najprv musia spísať dohody a kvitancie a následne pôjdu do banky, tak išli na Mestský úrad, tam sa dohody a kvitancie popodpisovali. Potom vyšli vonku pred Mestský úrad, kde čakali pol hodiny až hodinu, kde čakali za B. kamarátom, ktorý mal doniesť financie. Lenže kým čakali, B. mal asi 20 minút všetky dokumenty pri sebe, aj dohody aj

kvitancie a šiel s nimi do auta, kde si s nimi sadol. Následne sa potom pýtal C., že kde sú tie dokumenty, keďže sa domnieval, že ich má on, tento mu však povedal, že všetky dokumenty má B.. Tak mu klopali na auto a vyzvali ho, aby im všetky dokumenty vrátil, čo on odmietol, preto vytočil políciu, ale kým im zvonilo, tak B. im dobrovoľne tieto dokumenty odovzdal a povedal im, že majú počkať v F. L., avšak pán C. tam nedorazil. Následne, keď boli v banke, prišiel tam aj pán L., a následne všetky dohody a kvitancie vzal. Kým na obžalovaného čakali, volali mu, bol vypnutý, pričom ani jeho auto tam už nebolo. Následne mu napísal na messenger, že ho to mrzí, že peniaze nedostal. Takto malo dôjsť k celému urovnaniu a vráteniu peňazí, ale k tomu nikdy nedošlo. Ďalej uviedol, že so záverom znaleckého posudku B. O. nesúhlasí, keďže v dnešnej dobe sa dajú preniesť podpisy, odscanovať ich, čo podľa neho urobil pán C., keďže kriminálke doložil príjmové a výdavkové doklady, ktoré neboli ním podpísané, neukázal originál, pričom on nikdy nič také nepodpísal, peniaze nikdy neprijal. Podpis mohol byť jeho z nejakej inej zmluvy nejako prenesený. Boli spísané tri dohody a štyri kvitancie, ktoré on podpisoval na Mestskom úrade a následne všetky tieto dohody a kvitancie odovzdal obhajcovi. Ako vznikla ďalšia dohoda a kvitancia, nevie. Čo sa týka predmetu nájmu – toho lešenia, bolo dohodnuté, že ho bude prenajímať ďalej, bude sa oňho starať. Či to lešenie reálne aj prenajímal, nevie, on nikdy lešenie nevidel. Čo sa týka provízie za sprostredkovanie, túto raz dostal, ale čiastku si nepamätá. Pred týmito všetkými zmluvnými vzťahmi mali medzi sebou s obžalovaným uzavreté zmluvy o pôžičke. Následne ich zmluvné vzťahy - zmluvu o nájme ukončoval pán N., keď spísal tie dohody, na základe ktorých mal obžalovaný odovzdať celé to lešenie plus vyplatiť peniaze. Ale keďže tie peniaze z nájmu nevyplatil, tak sa podpísali tie dohody o kvitancii. K prerábke bytu na Požiarnickej ulici uviedol, že túto platil on, obžalovaný keďže mu povedal, že jeho švagor má stavebnú firmu, vie zabezpečiť lacnejší materiál, vie ho doviesť, všetko čo potreboval doviezol, ale všetko platil svedok poškodený sám. Žiadna dohoda ohľadom lešenia a prerábky bytu nebola.

Svedkyňa B. B. sa k skutku vyjadriť nevedela. Ďalej uviedla, že obžalovaný bol nájomníkom obce, mal zriadený stacionár, no nájomná zmluva bola ukončená. Pokračovala, že obžalovaný potom, čo odchádzal z návštevy starostu Obce Široké, sa jej opýtal, či môže niečo overiť, keďže kolegyňa má dovolenku, kde ona súhlasila a preto šiel do auta pre doklady, ktoré boli zviazané a podpisy overené Mestom Prešov. Išlo o viaceré listiny, ale bol to jeden celok, presne sa k obsahu listín nevie vyjadriť. Fotokópie týchto listín vtedy overila.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania vyplynulo, že tie listiny považovala za originály ináč by ich neoverila a potom bol obžalovaný ešte v obci Široké overiť raž tú istú listinu dňa 12.1.2018, kde tieto listiny overila a aby neprekryla pečiatky mesta Prešov svojou páskou a pečiatkou, tak pod svoju pečiatku obce Široké podložila čistý kancelárky papier a celú písomnosť zviazala trikolórou a opečiatkovala pečiatkou obce Široké, svedkyňa doplnila, že overovala dohodu o kvitancii, no už si nepomína na zmluvné strany a tiež si spomína, že bol aj druhýkrát, ale nepýtala sa ho na dôvod.

Svedkyňa M. C., manželka obžalovaného sa k samotnému skutku nevedela vyjadriť, na hlavnom pojednávaní sa svedkyňa vyjadrila k odovzdaniu peňazí obžalovaným za lešenie svedkom poškodeným pánovi H. a I., keď uviedla, že videla, ako manžel dáva peniaze v ten večer, asi 6.12.2017 po 21.00 hod., presne nevie. Predtým boli svedkovia poškodení u nich doma už 2-krát na návšteve, aj keď manžel nebol doma, preto boli pod tlakom, vedela, že manžel im niečo dlží, preto zberal tie peniaze, požičal si od sestry a od rodičov, presne nevie o akú sumu išlo a keď mal tie peniaze pripravené, tak jej povedal, že ich ide odniesť a ona chcela kvôli jeho bezpečnosti sedieť v aute. Mala pri sebe 2 obálky, ktoré si manžel sám pripravil doma, a v ktorých videla, že sú peniaze, ale neprepočítavala ich, teda sumu uviesť nevie. Taktiež videla aj papiere, ktoré však nečítala, len ich držala. Bola v strese. Najprv sa zastavili u pána H. na Šváboch, asi okolo 21.00 až 22.00 hod., kde mu manžel odovzdal peniaze v obálke, poškodený si to preratával a následne podpísali papiere, o aké dokumenty išlo, nevie. Potom sa zastavili za pánom I., keď sa vracali zo Švábov na Sekčov, manžel opäť vystúpil z auta a tiež mu podal obálku, prepočítali si to a tiež podpísali papiere. Videla obálky, ako manžel im dáva a ako oni podpísali papiere. Tie papiere si manžel zobral so sebou, ona ich nekontrolovala. Od pána I. dostal manžel doklad o tom, že mu dali peniaze. Počas toho, ako boli v aute, manžel s poškodenými netelefonoval, tieto veci rieši manžel sám vo svojej pracovni, len vie, že sa často kontaktovali najmä cez Messenger. Pokračoval, že si už nepomína, či pán H., ako aj pán I. prišli na to stretnutie tiež s nejakými papiermi. Po prečítaní výpovede svedkyne z prípravného konania, svedkyňa uviedla, že ak v prípravnom konaní uviedla sumu okolo 80.000,- EUR, ktorú mal manžel vyplatiť poškodeným, tak to môže byť, teraz si na to nespomína, predmetom podnikania medzi

nimi bolo lešenie, bližšie nevie. Nevie odkiaľ a ako dlho poznal manžel poškodených, a taktiež nevie, či okrem tohto večerného stretnutia, prebehlo v ten deň medzi manželom a poškodenými aj iné stretnutie. To, že peniaze nevyplatili poškodeným na účet, považuje za najväčšiu chybu, ktorú urobili.

Súd sa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise, z ktorých zistil nasledovné:

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 28.3.2017 uzavretej medzi veriteľom C. H. a dlžníkom A. B. C. vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je bezúročná pôžička vo výške 12.000,- Eur s tým, že zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ peňažné prostriedky vloží na bankový účet dlžníka a dlžník vráti veriteľovi pôžičku vo výške 12.000,- Eur do 15.4.2017. Z následného vkladu hotovosti zo dňa 28.3.2017 vyplýva, že C. H. vložil na účet A. B. C. na základe zmluvy o pôžičke v hotovosti sumu 12.001,50 Eur.

Z kúpno predajnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim A. B. C., A. a kupujúcim C. H. súd zistil, že zmluvné strany dňa 4.4.2017 uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo stavebné lešenie zn. Ringer v množstve 1000 m² v kúpnej cene 14.000,- Eur s tým, že zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov. Ako to vyplýva z potvrdenia banky (vklad v hotovosti), predmetná suma bola kupujúcim C. H. dňa 4.4.2017 vložená na účet predávajúceho A. B. C., A..

Zmluvou o nájme uzatvorenej dňa 4.4.2017 medzi prenajímateľom C. H. a nájomcom A. B. C., A. sa zmluvné strany dohodli na prenajatí stavebného lešenia zn. Ringer v množstve 1000 m², ktorého výhradným vlastníkom je prenajímateľ, nájomcovi s tým, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, nájom bol stanovený na sumu 1000,- Eur mesačne, ktorý bude nájomca uhrádzať bezhotovostným prevodom na účet prenajímateľa v mesačných splátkach najneskôr do 10. dňa v mesiaci, počnúc 1.5.2017 s tým, že zmluva je obojstranne vypovedateľná po neuhradení 3 mesačných splátok zo strany nájomcu, v ktorom prípade si prenajímateľ môže uplatniť aj zmluvnú pokutu vo výške počiatočných nákladov z celkovej sumy 14.000,- Eur predmetného lešenia. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov.

Z dohody o skončení nájmu podľa Nájomnej zmluvy zo dňa 3.2.2017 uzatvorenej medzi prenajímateľom C. H. a nájomcom A. B. C., A., predmetom ktorej bol nájom huteľnej veci vo vlastníctve prenajímateľa, a to: stavebné lešenie zn. Ringer v množstvo 1000 m² vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 15.9.2017 s tým, že nájomca sa zaväzuje vrátiť prenajímateľovi predmet nájmu jeho zložením na pozemok parc. reg. C KN č. XXXXX/XX, k. ú. D., obec Prešov, ev. na LV č. XXXXX najneskôr do 15.9.2017, o čom zmluvné strany spíšu preberací protokol, pričom dlžné nájomné za mesiace apríl 2017 až august 2017 činí 5.000,- Eur a bežné nájomné za mesiac september do 15.9.2017 sumu 500 Eur, ktoré sa nájomca zaväzuje uhradiť na bankový účet prenajímateľa do 15.9.2017.

Z kúpno predajnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim A. B. C., A. a kupujúcim C. H. súd zistil, že zmluvné strany dňa 3.2.2017 uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo stavebné lešenie zn. Hakki v množstve 750 m² v kúpnej cene 9.000,- Eur s tým, že zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov.

Zmluvou o nájme uzatvorenej dňa 3.2.2017 medzi prenajímateľom C. H. a nájomcom A. B. C., A. sa zmluvné strany dohodli na prenajatí stavebného lešenia zn. Hakki v množstve 750 m², ktorého výhradným vlastníkom je prenajímateľ, nájomcovi s tým, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, nájom bol stanovený na sumu 900,- Eur mesačne, ktorý bude nájomca uhrádzať bezhotovostným prevodom na účet prenajímateľa v mesačných splátkach najneskôr do 20. dňa v mesiaci, počnúc 1.3.2017 s tým, že zmluva je obojstranne vypovedateľná po neuhradení 3 mesačných splátok zo strany nájomcu, v ktorom prípade si prenajímateľ môže uplatniť aj zmluvnú pokutu vo výške počiatočných nákladov z celkovej sumy 9.000,- Eur predmetného lešenia. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov.

Z dohody o skončení nájmu podľa Nájomnej zmluvy zo dňa 3.2.2017 uzatvorenej medzi prenajímateľom C. H. a nájomcom A. B. C., A., predmetom ktorej bol nájom hnutelnej veci vo vlastníctve prenajímateľa, a to: stavebné lešenie zn. Hakki v množstvo 750 m2 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 15.9.2017 s tým, že nájomca sa zaväzuje vrátiť prenajímateľovi predmet nájmu jeho zložením na pozemok parc. reg. C KN č. XXXXX/XX, k. ú. D., obec Prešov, ev. na LV č. XXXXX najneskôr do 15.9.2017, o čom zmluvné strany spíšu preberací protokol, pričom dlžné nájomné za mesiace apríl 2017 až august 2017 činí 4.500,- Eur a bežné nájomné za mesiac september do 15.9.2017 sumu 450,- Eur, ktoré sa nájomca zaväzuje uhradiť na bankový účet prenajímateľa do 15.9.2017.

Z kúpno predajnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim A. B. C., A. a kupujúcim A. I. súd zistil, že zmluvné strany dňa 31.3.2017 uzavreli kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo stavebné lešenie zn. Ringer v množstve 1000 m2 v kúpnej cene 14.000,- Eur s tým, že zmluva nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov.

Zmluvou o nájme uzatvorenej dňa 31.3.2017 medzi prenajímateľom A. I. a nájomcom A. B. C., A. sa zmluvné strany dohodli na prenajatí stavebného lešenia zn. Ringer v množstve 1000 m2, ktorého výhradným vlastníkom je prenajímateľ, nájomcovi s tým, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, nájom bol stanovený na sumu 1000,- Eur mesačne, ktorý bude nájomca uhrádzať bezhotovostným prevodom na účet prenajímateľa v mesačných splátkach najneskôr do 10. dňa v mesiaci, počnúc 1.5.2017 s tým, že zmluva je obojstranne vypovedateľná po neuhradení 3 mesačných splátok zo strany nájomcu, v ktorom prípade si prenajímateľ môže uplatniť aj zmluvnú pokutu vo výške počiatočných nákladov z celkovej sumy 14.000,- Eur predmetného lešenia. Podpisy na predmetnej zmluve sú overené Mestom Prešov.

Z dohody o skončení nájmu podľa Nájomnej zmluvy zo dňa 3.2.2017 uzatvorenej medzi prenajímateľom A. I. a nájomcom A. B. C., A., predmetom ktorej bol nájom hnutelnej veci vo vlastníctve prenajímateľa, a to: stavebné lešenie zn. Ringer v množstvo 1000 m2 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na ukončení nájomnej zmluvy ku dňu 15.9.2017 s tým, že nájomca sa zaväzuje vrátiť prenajímateľovi predmet nájmu jeho zložením na pozemok parc. reg. C KN č. XXXXX/XX, k. ú. D., obec Prešov, ev. na LV č. XXXXX najneskôr do 15.9.2017, o čom zmluvné strany spíšu preberací protokol, pričom dlžné nájomné za mesiace apríl 2017 až august 2017 činí 5.000,- Eur a bežné nájomné za mesiac september do 15.9.2017 sumu 500,- Eur, ktoré sa nájomca zaväzuje uhradiť na bankový účet prenajímateľa do 15.9.2017.

Z potvrdení UniCredit Bank zo dňa 9.3.2017 vyplýva, že v prospech účtu C. H. bola B. C. za nájom lešenia v marci 2017 realizovaná platba v sume 900 Eur a v prospech účtu A. I. suma 100 Eur. Dňa 10.5.2017 bola obžalovaným v prospech C. H. realizovaná platba v sume 250,- Eur s popisom úrok 5 dní. Následne dňa 3.9.2017 bola obžalovaným B. C. v prospech účtu A. I. realizovaná platba vo výške 8.000,- Eur ako čiastočné vyrovnanie kúpnej zmluvy a zmluvy o pôžičke.

Z návrhu na vyriešenie veci zo dňa 8.8.2017 vyplýva, že obžalovaný za účelom plnenia jeho záväzkov z nájomných zmlúv, kontaktoval C. H. s tým, že navrhol spísanie uznania týchto záväzkov a zároveň dohodli splátkový kalendár. Podľa fotokópie potvrdenia pošty, sa táto zásielka vrátila obžalovanému ako neprevzatá v odbernej lehote.

Z predloženej listiny – dohody o urovaní podľa § 585 Občianskeho zákonníka vyplýva, že A. B. C., A., C. H. a L. A. I. dňa 6.12.2017 uzavreli dohodu o urovaní, cieľom ktorej bolo mimosúdne usporiadať medzi nimi ich vzájomné sporné práva a povinnosti, ktoré vyplynuli z uzatvorenej:

- Zmluvy o pôžičke zo dňa 28.3.2017 uzatvorenej medzi A. B. C. a C. H.,
- Zmluvy o nájme zo dňa 3.2.2017 a Zmluvy o nájme zo dňa 4.4.2017 uzatvorených medzi A. B. C. a C. H.,
- Zmluvy o nájme zo dňa 31.3.2017 uzatvorených medzi A. B. C. a L. A. I.,
- Zmluvy o pôžičke zo dňa 17.7.2017 uzatvorenej medzi A. B. C. a L. A. I., ako aj
- neuznanie súdnych sporov vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19C/33/2017, 20C/43/2017, 11C/37/2017 a 20C/42/2017 s tým, že účastníci sa dohodli na urovaní spočívajúcim v tom, že A. B. C., A. uhradí na bankový účet C. H. alebo v hotovosti v deň účinnosti zmluvy sumu 45.500,-

Eur s tým, že C. H. mu o tejto skutočnosti vydá potvrdenie (kvitanciu) pre účely výmazu záložného práva nariadeného uzneseniami Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/38/2017 a 19C/33/2017. Ďalej A. B. C., A. uhradí na bankový účet L. A. I. alebo v hotovosti v deň účinnosti zmluvy sumu 35.500,- Eur s tým, že L. A. I. mu o tejto skutočnosti vydá potvrdenie (kvitanciu) pre účely výmazu záložného práva nariadeného uzneseniami Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/37/2017. Ďalej C. H. sa zaväzuje do 2 dní od účinnosti tejto dohody zobrať svoje žaloby v sporoch vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/38/2017, 19C/33/2017 a 20C/43/2017 v celom rozsahu späť a nebude uplatňovať voči nemu žiadne ďalšie nároky titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 28.3.2017, ako aj sa zaväzuje previesť vlastnícke právo k lešeniu HAKKI v množstve 750 m2 a RINGER v množstve 1000 m2, ktoré boli predmetom nájomných zmlúv zo dňa 3.2.2017 a 4.4.2017 s tým, že A. B. C., A. vlastnícke právo k týmto lešeniam prijíma a toto na neho prechádza uhradením sumy 45.500,- Eur bez odovzdania lešení. Taktiež L. A. I. sa zaväzuje do 2 dní od účinnosti tejto dohody zobrať svoje žaloby v sporoch vedených na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/37/2017, 20C/42/2017 a 7C/37/2017 v celom rozsahu späť a nebude uplatňovať voči nemu žiadne ďalšie nároky titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 17.7.2017, ako aj sa zaväzuje previesť vlastnícke právo k lešeniu RINGER v množstve 1000 m2, ktoré bolo predmetom nájomnej zmluvy zo dňa 31.3.2017 s tým, že A. B. C., A. vlastnícke právo k lešeniu prijíma a toto na neho prechádza uhradením sumy 35.500,- Eur bez odovzdania lešenia. V zmysle záverečných ustanovení, dohoda nadobudla platnosť a účinnosť dňom jej podpísania účastníkmi dohody. Podpisy na uvedenej dohode sú overené Mestom Prešov, o ktorom úkone bol predložený xerox z osvedčovacej knihy podpisov.

Z predloženej kvitancie podpísanej C. H. a A. B. C., A. zo dňa 6.12.2017 vyplýva, že C. H. potvrdzuje, že v zmysle Dohody o urovaní zo dňa 6.12.2017 bola na jeho bankový účet vyplatená suma 45.500,- Eur.

Z ďalšej predloženej kvitancie podpísanej L. A. I. a A. B. C., A. zo dňa 6.12.2017 vyplýva, že L. A. I. potvrdzuje, že v zmysle Dohody o urovaní zo dňa 6.12.2017 bola na jeho bankový účet vyplatená suma 35.500,- Eur.

Listom zo dňa 7.12.2017 adresovaným A. B. C., A. L. A. I. tento odstúpil od dohody o urovaní zo dňa 6.12.2017 z dôvodu nesplnenia zmluvných povinností a neposkytnutia plnenia na bankový účet poškodeného v zmysle tejto dohody, z ktorého dôvodu je kvitancia zo dňa 6.12.2017 neplatná.

Taktiež listom zo dňa 7.12.2017 adresovaným A. B. C., A. C. H. tento odstúpil od dohody o urovaní zo dňa 6.12.2017 z dôvodu nesplnenia zmluvných povinností a neposkytnutia plnenia na bankový účet poškodeného v zmysle tejto dohody, z ktorého dôvodu je kvitancia zo dňa 6.12.2017 neplatná.

Z fotokópie knihy príchodov a odchodov predloženej poškodeným C. H. vyplýva, že dňa 6.12.2017 bol C. H. od 14.00 do 21.30 hod. v práci.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/33/2017 súd zistil, že v právnej veci žalobcu C. H. proti žalovanému A. B. C. o zaplatenie 10.450,- Eur súd platobným rozkazom zo dňa 13.10.2017 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť sumu 10.450,- Eur, ako aj 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5.000,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 500,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 4.500,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy 450,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Následne súd uznesením zo dňa 6.11.2017, č. k. 19C/33/2017-18 zabezpečovacím opatrením zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného, ako aj na nehnuteľnostiach v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky z titulu dlžného nájomného vo výške 10.450 Eur s prísl. Na to súd uznesením zo dňa 28.2.2019 prvým výrokom konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil, druhým výrokom zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené uznesením zo dňa 6.11.2017, č.k.: 19C/33/2017-18 a tretím výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% , o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Proti tretiemu výroku uznesenia podal žalobca odvolanie, ktoré odvolací súd uznesením zo dňa 9.7.2017 zmenil tak, že stranám sporu sa náhrada trov prvoinštančného konania nepriznáva.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/38/2017 súd zistil, že v právnej veci žalobcu C. H. proti žalovanému A. B. C. o zaplatenie 12.000,- Eur s prísl. súd uznesením zo dňa 2.11.2017, č. k. 9C/38/2017-16 nariadil zabezpečovacie opatrenie a zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky z titulu dlžného nájomného vo výške 12.000,- Eur s prísl. Následne súd platobným rozkazom zo dňa 6.11.2017 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť sumu 12.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 12.000,- Eur od 16.4.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Následne bol platobný rozkaz, vzhľadom na podaný odpor, zrušený uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 4.1.2018 a rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.4.2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24.5.2018 súd prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením a tretím výrokom zrušil zabezpečovacie opatrenie nariadené Okresným súdom Prešov pod č.k. 9C/38/2017-16 dňa 2.11.2017. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd potvrdil rozsudkom zo dňa 21.1.2019, právoplatným dňa 25.2.2019 rozsudok súdu prvého stupňa spolu s dopĺňacím rozsudkom.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/37/2017 súd zistil, že v právnej veci žalobcu A. I. proti žalovanému A. B. C. o zaplatenie 5.500,- Eur s príslušenstvom súd platobným rozkazom zo dňa 16.10.2017 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť sumu 5.500,- Eur, ako aj 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 5.000,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, 5,00 % úrok z omeškania ročne zo sumy 500,- Eur od 16.9.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením. Následne súd rozsudkom zo dňa 16.5.2018 súd žalobu zamietol, pričom odvolací súd rozsudkom zo dňa 13.11.2018 rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.12.2018.

Uznesením zo dňa 2.11.2017, sp. zn. 7C/37/2017-16 súd v právnej veci žalobcu A. I. proti žalovanému A. B. C. v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu z titulu dlžného nájomného vo výške 5.500,- Eur zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, ktorých vlastníkom je žalovaný a na nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve obžalovaného a jeho manželky.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/43/2017 súd zistil, že v právnej veci žalobcu C. H. proti žalovanému A. B. C. o vydanie veci súd rozsudkom zo dňa 11.6.2021 rozhodol, že žalovaný je povinný na vlastné náklady vydať žalobcovi hnuťelné veci - lešenie zn. RINGER o množstve 1000 m² a lešenie zn. HAKKI o množstve 750 m² a to jeho zložením na pozemok parcely registra "C" KN, parc. č. 15903/49, kat. úz. D., zapísaného na LV č. XXXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nie je rozhodnuté.

Zo spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/14/2019 súd zistil, že v právnej veci žalobcu A. I. proti žalovanému A. B. C. o zaplatenie 35.500,- Eur s príslušenstvom súd rozsudkom pre zmeškanie z 10.6.2020 žalobu zamietol, pričom uznesením z 24.7.2020 zamietol návrh žalobcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 10.6.2020 pod sp. zn. 29C/14/2019-256, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 28.10.2021 zrušil uznesenie, ako aj rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ OKP Prešov zo dňa 30.8.2018, ČVS:ORP-51/4-VYS-PO-2018 bolo voči A. B. C. vznesené obvinenie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 8.12.2017 na Okresnom súde na ul. Grešovej č. 3 v Prešove, v právnych veciach žalobcov C. H. a L. A. I. vedených pod sp. zn. 9C/38/2017, 11C/37/2017, 20C/42/2017, 20C/43/2017, 19C/33/2017, 7C/37/2017, v ktorých išlo o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, vydania veci ako aj zaplatenie pohľadávok, podal vyjadrenie k týmto súdnym konaniam spolu s prílohami, kde ako dôkaz v prílohe predložil dohodu o urovnaní zo dňa 6.12.2017 a kópie výdavkových pokladničných dokladov zo dňa 6.12.2017 o uhradení záväzkov C. H. vo výške 45.500,- Eur a L. A. I. vo výške 35.500,- Eur o ktorých vedel, že sú falošné, nakoľko týmto osobám žiadne záväzky vrátené neboli, výdavkové pokladničné doklady tieto osoby nepodpísali, pričom dohodu o urovnaní ako aj uvedené výdavkové pokladničné doklady predložil súdu s cieľom, aby súd rozhodol v jeho prospech vo vyššie uvedených konaniach. V predmetnej trestnej veci bol vypracovaný znalcom z odboru písomoznalectvo PhDr. Igorom Grajcarom znalecký

posudok č. X/XXXX, kde úlohou znalca bolo posúdiť, či podpisy na dohode o urovaní, kvitanciách, ako aj výdavkových pokladničných dokladoch znejúce na mená: C., H. a I. sú sporné, pričom zo záverov uvedeného znaleckého posudku vyplýva, že päť sporných podpisov v znení „C.“ sú pravými vlastnoručnými podpismi B. C., tri sporné podpisy v znení „H.“ sú pravými vlastnoručnými podpismi C. H. a dva sporné podpisy v znení „I.“ sú pravdepodobne pravými vlastnoručnými podpismi A. I.. Následne uznesením zo dňa 28.6.2019 bolo predmetné trestné stíhanie voči menovanému zastavené z dôvodu, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Zo splnomocnencom poškodených predloženého odborného vyjadrenia P. Q. B., znalkyne z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistické skúmanie dokumentov, k možnosti posúdenia pravosti samopriepisových kópií podpisov na výdavkových pokladničných dokladoch vyplýva, že z dôvodu nemožnosti vylúčenia technického falšovania samopriepisových kópií podpisov na výdavkových pokladničných dokladoch, takéto kópie nie sú vhodné na individualizáciu a písomoznalecké stotožnenie ich pisateľa.

Zo správ bánk pôsobiacich na území Slovenskej republiky, ako aj spoločností poskytujúcich finančné služby z decembra 2017 vyplýva, že obžalovaný nie je a nebol ich klientom. V Slovenskej sporiteľni, a.s. bol obžalovanému dňa 1.3.2012 poskytnutý úver vo výške 80.000,- Eur, ktorý nebol riadne splácaný, pohľadávka bola však dňa 8.11.2017 vyplatená mimoriadnou splátkou. V Tatra banke, a.s. mal obžalovaný v období od 10.3.2015 do 13.12.2017 vedený bežný osobný účet. Taktiež v UniCredit Bank mal od 11.5.2017 vedený účet – U KONTO, na ktorom zostatok k 27.12.2017 bol 778,53 Eur. V OTP Banke Slovensko je vedený účet na meno M. C., kde ako disponent je uvedený obžalovaný; zostatok na uvedenom účte k 3.1.2018 bol 5,23 Eur. Zo správy Consumer Finance Holding, a. s. vyplýva, že obžalovaný v uvedenej spoločnosti uzavrel dňa 31.8.2007 zmluvu, ktorej predmetom bolo poskytnutie pôžičky na motorové vozidlo, ktorá však z dôvodu neplatenia bola predčasne ukončená ku 14.10.2008. Zo správy PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vyplýva, že obžalovaný dňa 24.2.2014 uzavrel s uvedenou spoločnosťou 3 úverové zmluvy – vo výške 3x 1500,- Eur, ktoré zmluvy však neboli splácané.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že obžalovaný bol od januára 2017 do októbra 2017 prihlásený v registri Sociálnej poisťovne ako zamestnanec neziskovej organizácie HEDÓNIA, n.o. Široké 353, pričom v uvedenom období poberal dávku v nezamestnanosti, ktorá mu za obdobie od 8.8.2017 do 31.10.2017 bola vyplatená v celkovej výške 720,40 Eur. Zo správy a potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplýva, že obžalovaný bol od 8.8.2017 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ktorá evidencia ku dňu podania správy 28.11.2017 trvala.

Voči obžalovanému je vedených viacero exekučných konaní v prospech rôznych oprávnených, ktoré k novembru 2017 neboli všetky právoplatne skončené.

Obžalovaný v roku 2017 bol vlastníkom nákladného prívesu, ev. č. D. R., na ktorom boli uvalené 3 exekútorské blokácie.

Z čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 18.1.2018 súd zistil, že obžalovaný má v bezpodielovom vlastníctve rodinný dom v k. ú. obce Fintice, súp. č. XXX, na ktorom je uvalená ťarcha na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/37/2017 zo dňa 2.11.2017 v prospech A. I.. Ďalej obžalovaný je v obci Fintice výlučným vlastníkom zastavaných plôch a nádvoria o výmere 147 m² a ornej pôdy o výmere 916 m² (list vlastníctva č. XXXX), na ktorých je uvalená ťarcha na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 7C/37/2017 zo dňa 2.11.2017 v prospech A. I. a na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 22Cb/67/2017 zo dňa 20.9.2017 v prospech Q. S..

Z fotokópií výdavkových pokladničných dokladov, ktoré súhlasia s originálom (č.l. 456 spisu) zo dňa 6.12.2017 vyhotovených A. B. C. vyplýva, že na základe dohody o urovaní zo dňa 6.12.2017 bola C. H. vyplatená suma 45.500,- Eur a L. A. I. suma 35.500,- Eur. Uvedené doklady boli menovanými parafované, pričom tieto podpisy neboli úradne osvedčené, ktoré ako originály vydal obžalovaný dňa 12.1.2018.

Z výpisu z účtu majiteľa C. H. z decembra 2017 vedeného v UniCredit Bank je zrejmé, že 6.12.2017, resp. nasledujúce dni mu nebola na jeho účet pripísaná suma vo výške 45.500,- Eur. Obdobne z výpisu z účtu majiteľa L. A. I. za mesiac december 2017 vyplýva, že ani jemu nebola v uvedených

dňoch 6.12.2017, resp. v nasledujúce dni pripísaná na jeho účet
35.500,- Eur od obžalovaného.

suma

Uznesením Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Prešov zo dňa 30.5.2018, ČVS:ORP-953/4-VYS-PO-2017 bolo A. B. C. vznesené obvinenie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/113/2018 zo dňa 14.3.2019 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16.4.2019 uznaný vinný, pričom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, výkon ktorého mu súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 3 rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/17/2018 zo dňa 13.6.2018. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 27.7.2019.

Z výpisu zo živnostenského registra zo dňa 6.12.2017 vyplýva, že obžalovaný ako podnikateľský subjekt pod názvom A. B. C. – B. Q. ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania ku dňu 31.7.2011. Taktiež k uvedenému dňu nebol zapísaný v obchodnom registri vedenom MS SR.

Z upovedomenia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 25.1.2019 vyplýva, že generálny prokurátor návrhu na zrušenie právoplatných rozhodnutí policajta a prokurátora v prípravnom konaní podľa § 363 ods. 1 a nasl. Trestného poriadku v uvedenej trestnej veci, nevyhovet a tento ako nedôvodný odložil.

Ďalej k osobe obžalovaného súd zistil, že spolu s manželkou a 2 deťmi býva v rodinnom dome na adrese E., G. XXX/XX, pričom obec na jeho osobu eviduje jednu písomnú sťažnosť a viac ústnych sťažností – neprímeraná rýchlosť osobným vozidlom po obci, ktorá bola riešená napomenutím. Obžalovaný nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR sa obžalovaný doposiaľ dopustil 27 priestupkov, všetkých na úseku dopravy.

Obžalovaný A. B. C. bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/88/2013 zo dňa 15.10.2013 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 8 mesiacov, výkon ktorého súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok, v ktorej sa osvedčil dňa 10.1.2018. Ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1Tv/2/2014 zo dňa 25.7.2014 pre prečin porušovanie služobných povinností podľa § 411 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu 600 Eur, ktorý zaplatil dňa 10.8.2015. Taktiež bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.6.2018, sp. zn. 41T/17/2018 pre prečin nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 15 mesiacov, výkon ktorého súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 30 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu neziskových organizácií na 30 mesiacov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 14.3.2019 sp. zn. 33T/113/2018 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody 2 roky, ktorý súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/17/2018.

Na základe takto vykonaného rozsiahleho dokazovania zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že skutky tak, ako sú uvedené vo výroku rozsudku a tieto spáchal obžalovaný, pričom svojím konaním v bode 1/ rozsudku naplnil skutkovú podstavu zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, teda že si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a v bode 2/ rozsudku naplnil skutkovú podstavu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, keďže na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Súd k takémuto záveru došiel na základe toho, že tak ako poškodení, ani obžalovaný v celom štádiu konania nespochybňoval ako platnosť kúpnopredajných zmlúv uzavretých na kúpu lešenia buď medzi poškodeným C. H. a obžalovaným alebo poškodeným A. I. a obžalovaným, ako ani následne uzavreté nájomné zmluvy medzi týmito subjektami na prenájom týchto lešení, pričom žiadna zo strán takisto nespochybnila ani následné dohody o skončení nájmu ku dňu 15.9.2017, na základe ktorých malo dôjsť zo strany nájomcu (obžalovaného) k vráteniu predmetu nájmu

(lešenia) prenajímateľovi (v dvoch prípadoch svedkovi poškodenému C. H. a v jednom prípade svedkovi poškodenému A. I.) jeho zložením na v dohode určený pozemok najneskôr do 15.9.2017, pričom dlžné nájomné za mesiac apríl 2017 až august 2017 a bežné nájomné za mesiac september do 15.9.2017 sa nájomca (obžalovaný) zaväzuje uhradiť na bankový účet prenajímateľov (svedkov poškodených) do 15.9.2017.

Obžalovaný počas celého konania namietal vedenie trestného konania v uvedenej trestnej veci, nakoľko aj obžaloba bola podaná nedôvodne, keďže podľa jeho názoru všetky popisované skutky boli v rámci civilných postupov zahrnuté do dohody o urovnaní uzatvorenej dňa 6.12.2017, čím došlo k novácii záväzku v zmysle Občianskeho zákonníka, čo priamo vylučuje naplnenie prezentovaných skutkových podstát, keďže tieto vyžadujú zavinenie vo forme úmyslu. S takýmto názorom sa však súd nestotožnil, nakoľko medzi jednotlivými subjektami nešlo len o vzťah založený na normách občianskeho práva, ale obžalovaný svojím konaním naplnil aj všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery (skutok 1/ rozsudku), ako aj znaky trestného činu podvodu (skutok 2/ rozsudku), pričom nie je prekážkou vzniku trestnej zodpovednosti, že pôvodné právne vzťahy boli založené zmluvami uzatvorenými podľa občianskeho práva.

Zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu značnú. V zmysle ust. § 125 ods. 1 Trestného zákona značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok malej sumy (teda minimálne 26.600,- Eur).

Zverenou vecou sa v zmysle ust. § 130 ods. 3 Trestného zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby (v tomto prípade lešenia), ktorú má páchatel na základe zmluvy (teda zmluvy o nájme) v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť (teda na základe dohody o skončení nájmu). K vráteniu lešenia a úhrady nájomného za predmetné lešenia však k 15.9.2017 zo strany obžalovaného nedošlo a tento mal teda cudziu veci (tieto lešenia v hodnote 37.000,- Eur podľa kúpnych zmlúv) pôvodne mu zverenú (na základe dohôd o nájme) stále vo svojej dispozícii, napriek tomu, že už ju nemal mať v oprávnenom užívaní, a teda zmaril základný účel zverenia takým spôsobom, že znemožnil navrátiť vec v požadovanom čase, kde potom svojím konaním naplnil objektívnu stránku žalovaného trestného činu. Zároveň je preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu, a teda v dôsledku konania obžalovaného došlo k obohateniu sa obžalovaného na škodu cudzieho majetku, teda majetku poškodených.

Taktiež konaním obžalovaného, ktorý je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, došlo k naplneniu aj obligatórneho znaku subjektívnej stránky – úmyselného zavinenia minimálne podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, nakoľko vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť (vlastníctvo cudzej veci), a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

Týmto svojím konaním teda obžalovaný v bode 1/ rozsudku naplnil skutkovú podstatu zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Pri posudzovaní skutku pod bodom 2/ rozsudku súd vychádzal z obdobných úvah ako pri skutku pod bodom 1/, pričom mal preukázané, že k zmluve o pôžičke v sume 12.000,- Eur medzi poškodeným C. H. ako veriteľom a obžalovaným ako dlžníkom došlo v čase, keď obžalovaný si vzhľadom na svoje majetkové pomery (minimálny príjem, vedené exekučné konania, nesplácaný úver) musel byť vedomý, že uvedenú pôžičku nevráti v dohodnutom čase (t. z. do 15.4.2017).

Týmto svojím konaním teda naplnil objektívnu stránku prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. V zmysle ust. § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy (teda minimálne 2.660,- Eur).

Ani v tomto prípade u obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť a aj týmto jeho konaním došlo k naplneniu obligatórneho znaku subjektívnej stránky trestného činu – úmyselného zavinenia minimálne podľa § 15

písm. b) Trestného zákona, nakoľko vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť (ochrana cudzieho majetku), a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Zároveň je tu takisto preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom tohto trestného činu, a teda v dôsledku konania obžalovaného došlo k transferu peňazí z dispozície poškodeného do dispozície obžalovaného, čo sa prejavilo reálnym úbytkom na majetku poškodeného.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri rozhodovaní o uložení trestu spojeného s odňatím slobody a pri určovaní výmery trestu odňatia slobody súd aplikoval u obžalovaného A. B. C. ustanovenie § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, pričom poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil a za príťažujúcu okolnosť považoval súd tú skutočnosť, že obžalovaných spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zákona).

Pri ukladaní trestu súd zobral do úvahy znenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný a následne postupoval v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Za prečin podvod podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona umožňuje zákon uložiť páchatel'ovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, umožňuje zákon uložiť páchatel'ovi trest odňatia slobody tri roky až desať rokov.

Teda úhrnný trest súd ukladal podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona a vzhľadom na závažnosť skutku, spôsob jeho spáchania ako aj vyššie uvedený závažný následok, súd dospel k záveru, že na obžalovaného na uvedenie si následkov svojho konania je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom a nakoľko však u obžalovaného prevláda počet príťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a pri ukladaní trestu vychádzal súd z takto upravenej trestnej sadzby, teda 5 rokov 4 mesiace až desať rokov. Súd zároveň pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného A. B. C. nezistil žiadny dôvod na mimoriadne zníženie trestu a uložil obžalovanému úhrnný trest (§ 41 ods. 2 Trestného zákona) pri spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, teda v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Súd poškodených C. H. a A. I. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko, a to aj s ohľadom na prebiehajúce civilné konania, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a toto by predĺžilo.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného

súdu Prešov.